Anul al 63-lea
6 PAGINI

200 LEI

... conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 132. — Vineri 14 Iunie 1946

6 PAGINI

UNIVERSUL

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

DEMNITATEA INTELECTUALULUI

Atenţia deosebită pe care guvernul actual o acordă muncitorului intelectual şi manual se manifestă prin locul de frunte pe care-l ocupă în platforma-program problema ameliorării condiţiilor lor de viaţă. Se recunoaşte anume rolul important pe care aceste două categorii muncitoare îl joacă în opera de refacere a ţării şi de consolidare a regimului democrat. Ţinta guvernului ar fi de a le asigura „o viaţă demnă tuturor categoriilor de muncitori intelectuali şi manuali".

Referindu-ne numai la categoriile de muncitori intelectuali, ar fi cazul să ne întrebăm dacă instituţia mecenatului, atât de filantropică în aparenţă, n'ar trebui să înceteze într'un regim în care munca dobândeşte un prestigiu ideologic deosebit. Din timpurile cele mai vechi şi până mai ieri intelectualul trebuia să fie „omul" cutărui sau cutărui potentat politic, cutărui sau cutărui mare financiar sau industriaş. Altminteri, viaţa nu-i mai era asigurată şi intelectualul se declasa prin izolare. Boema a fost totdeauna o aventură primejdioasă şi degradantă pentru acei care o practicau, după cum era un amuzament pitoresc sau de emoţie obligatorie pentru acei care o contemplau, comod instalaţi într'un fotoliu. Ne pare bine că în Franţa, de pildă, eroii lui Murger sunt pe cale de dispariţie: cu ei nu va dispare poezia, aşa cum ar vrea s'o insinueze vreun interesat politic, transformat, pentru circumstanţă, în suspinător romantic; dimpotrivă, viaţa intelectualului va fi asigurată şi posibilităţile sale de creaţie vor fi sporite.

Să nu uităm că protestul prin izolare al lui Eminescu şi al generaţiei intelectuale post-eminesciene împotriva felului de organizare socială a vremii, le-a fost până la urmă fatal existenţei lor fizice şi le-a limitat, prin urmare, creaţia. Astăzi, munca nu mai stabileşte categorii de privilegiaţi şi creaţia intelectuală capătă respectul şi preţuirea întregii colectivităţi.

Statul se vede, aşadar, obligat să garanteze independenţa intelectualului, asigurându-i demnitatea, prin îndepărtarea nevoilor materiale. In această privinţă, programul guvernului este cât se poate de variat: el cuprinde înfiinţări de laboratorii, staţiuni experimentale, biblioteci, burse, etc. precum şi case de odihnă şi de recreaţie, cantine şi pensii, care să garanteze condiţia materială a intelectualului. Iată, desigur, un program foarte bogat şi care ar putea atrage şi surâsul scepticului, determinat de argumentul imposibilităţilor de acoperire materială; totuş, când ne gândim că democraţia nu trăieşte decât prin cultură şi că, pentru România, chestiunea culturii este o chestiune vitală, putem să credem că guvernul va face tot ce e omeneşte posibil pentru a onora, aşa cum se cuvine, acest punct capital din programul său.

AL. DIMITRIU-PĂUŞEŞTI

DESBATERILE ASUPRA POLITICII EXTERNE IN CONGRESUL LABURIST DELA BOURNEMOUTH

Bournemouth 12 (Rador). — Aproape toţi membrii guvernului britanic, inclusiv ministrul de externe Bevin, se aflau la masa de lucru când s'au deschis desbaterile asupra politicei externe dela conferinţa de Miercuri a partidului laburist.

D. Philip Noel Baker, ministru de stat, deschizând desbaterile, a declarat că unii oameni ar vrea să arunce asupra d-lui Bevin răspunderea situaţiei prezente.

Subliniind imensitatea operei guvernului, d. Baker a continuat:

„Incercăm să realizăm cinci misiuni imense în acelaşi timp. Trebue să construim şi să întărim serviciul extern; să ne ocupăm de problemele în care suntem interesaţi; să facem tratatele de pace dacă putem; trebue să înlăturăm distrugerile economice ale războiului şi trebue să creeăm şi că clădim şi să inspirăm noile instituţii permanente ale Naţiunilor Unite.

Războiul — a spus în continuare d. Noel Baker — a dovedit că democraţia parlamentară nu este numai o garanţie împotriva războiului, ci este totdeodată cel mai puternic şi cel mai bun sistem de guvernare cunoscut până în prezent. Luptăm pentru libertatea pe care o asigură acest sistem.

Despre regimul actual din Spania, d. Baker a spus că el a fost favorabil fascismului şi militarismului care au împins lumea în războiu şi că nimeni nu va uita că republicanii, prin rezistenţa lor, au adus un serviciu imens cauzei păcii.

Datoria noastră a tuturor este să ajutăm pe spanioli să scape de guvernul lor actual fără a se prăbuşi într'o nouă catastrofă de războiu civil şi fără riscul de a aduce la putere în locul guvernului actual un guvern care să nu fie mai bun decât acesta.

In ce priveşte Italia, vom face tot ce stă în puterile noastre pentru a ajuta noua republică să se desvolte liberă şi puternică.

Partidul laburist vrea ca Germania să nu mai fie niciodată o ameninţare pentru lume şi în acest scop va sprijini pe democraţii Germani.

Pentru atingerea acestor scopuri, trebue să avem tratatele de pace semnate. Nimeni nu-l poate învinui pe ministrul de externe al Angliei de faptul că nu avem încă aceste tratate. Până acum el nu a refuzat niciodată să răspundă vreunei invitaţii, oriunde a fost chemat. Intervalele între călătoriile sale devin tot mai scurte.

Avem nevoe de tratatele de pace şi trebue să-l sprijinim pe ministrul de externe în străduinţele sale de a le obţine.

Despre Consiliul de Securitate, d. Baker a spus că acest for nu s'a sustras dela datoriile sale şi că pentru aceasta se cuvin multe mulţumiri d-lui Bevin.

După ce au mai vorbit şi alţi oratori, au fost supuse conferinţei mai multe rezoluţii în legătură cu politica externă. Una din ele, introdusă de partidul laburist socialist al evreilor sionişti din Polonia, cere guvernului să înlăture actualele bariere puse imigraţiei evreeşti şi posibilităţii evreilor de a dobândi pământ în Palestina. Altă rezoluţie cere guvernului să procedeze la o revizuire drastică a actualei metode de recrutare a personalului pentru serviciul extern.

GUVERNUL LABURIST FAŢA DE INDUSTRIA NAŢIONALIZATA ŞI FAŢA DE SINDICATE

Bournemouth 12 (Rador). — Relaţiile dintre guvernul socialist şi industria naţionalizată, pe de o parte, şi sindicatele, pe de altă parte, au format tema discursurilor de Marţi după amiază a conferinţei partidului laburist, în cursul căreia a avut loc un destul de viu duel între d-nii Emanuel Shinwell, ministrul pentru carburanţi, şi Lawther, preşedintele Uniunii naţionale a muncitorilor din mine.

D. Shinwell a expus politica de naţionalizare a guvernului şi a subliniat necesitatea ca din veniturile minelor de cărbuni să se plătească naţionalizarea.

Reprezentanţii sindicatelor au cerut introducerea săptămânii de 40 de ore.

Totodată s'a mai cerut angajarea de conducători ai industriilor chiar din personalul muncitoresc, cerere care a fost acceptată fără opoziţie.

Toate sindicatele, afară de cel condus de d. Lawther, au asigurat pe d. Shinwell de colaborarea lor.

Londra 12 (Rador). — D. Emanuel Shinwell ministrul britanic al carburanţilor, a declarat Marţi seara la conferinţa dela Bournemouth că guvernul laburist va dizolva Oficiul petrolului înfiinţat în timpul războiului, dar va căuta o distribuire echitabilă a acestui carburant.

Guvernul nu are de gând să introducă naţionalizarea petrolului, căci astfel s'ar lovi în interesele britanice din străinătate.

Critici aduse atitudinii partidului laburist faţă de Uniunea Sovietică

Bournemouth, 12 (Rador). — Acuzaţia că partidul laburist britanic cooperează îndeaproape cu Statele Unite capitaliste, dar se arată rece faţă de Uniunea Sovietică socialistă, s'a constatat a fi punctul central al atacurilor îndreptate de criticii laburişti împotriva d-lui Bevin, ministrul afacerilor străine, în şedinţa de Miercuri dimineaţa a conferinţei anuale.

După ce d. Noel Baker a prezentat un raport asupra contribuţiei Angliei la cooperarea internaţională în domeniul economic şi politic, au luat cuvântul diferiţi delegaţi cari s'au ocupat de anumite probleme de politică externă, ca de pildă Spania sau Palestina, toţi subliniind însă că sunt convinşi de buna credinţă socialistă a d-lui Bevin şi aprobând intenţiile sale generale politice.

Nu s'au făcut asemenea menţionări din partea celor doi oratori care au vorbit în legătură cu problema sovietică, d. Erik Cook şi deputatul K. Zilliacus, acesta din urmă fiind cunoscut drept cel mai făţiş adversar al d-lui Bevin.

Ambii oratori au acuzat guvernul britanic că are conversaţii regulate de stat major cu Statele Unite, neprocedând la conferinţe similare pentru punerea în aplicare a alianţei cu Uniunea Sovietică. In acelaş sens ei au arătat că se încheie în fiecare săptămână noi acorduri economice cu Statele Unite, în timp ce comerţul cu Uniunea Sovietică, se reduce până la inexistenţă. Această politică de ostilitate faţă de Rusia şi de cooperare cu Statele Unite capitaliste a plăcut d-lui Churchill, a subliniat d. Zilliacus.

Ambii oratori au fost îndelung aplaudaţi, în special dela galerie, dar s'au auzit unele murmure în sală, în timp ce ceilalţi oratori au fost ascultaţi în deplină linişte.

D. Zilliacus a cerut din partea d-lui Bevin să dea asigurări că Anglia nu va încheia în nici un caz tratate separate cu vreuna din ţările inamice deoarece o asemenea procedură ar însemna de fapt ruperea alianţei cu Uniunea Sovietică prin care se exclude în mod expres încheierea tratatelor de pace în mod separat.

Două dintre cele mai valoroase cuvântări în cursul desbaterilor au fost rostite în legătură cu Spania şi Palestina de către doi membri ai Parlamentului ce cunosc în deosebi aceste probleme.

D. Francisc Noel Baker a cerut stăruitor guvernului să reia relaţiile cu guvernul republican spaniol în exil, să sprijine mişcarea subterană spaniolă şi să ia măsuri active pentru a se pregăti răsturnarea guvernului de către poporul spaniol.

D. Richard Crossman, care a făcut parte din comisia anglo-nord-americană pentru Palestina a vorbit în favoarea libertăţii de emigrare a evreilor, cuprinsă într'o rezoluţie, dar împotriva cererii de a se creia un stat evreesc, cuprinsă în aceeaşi rezoluţie. Exprimând nevoia unei acţiuni imediate pentru admiterea în Palestina a 100.000 evrei din Europa şi însuşindu-şi argumentările în favoarea evreilor prezentate de reprezentanţii socialiştilor evrei cari s'au referit la angajamentele anterioare, luate faţă de evrei de către partidul laburist, d. Crossman a scos în deosebi în evidenţă cererea din raportul comisiunii ca evreii să nu stăpânească pe arabi şi nici arabii pe evrei în Palestina.

CUVÂNTAREA D-LUI BEVIN

Răspunzând la criticele aduse politicei externe a guvernului laburist, d. Ernest Bevin, ministrul de externe a spus:

„Nimeni nu va fi mai fericit ca mine dacă, înainte de a părăsi acest post, pot să duc Organizaţia mondială un stadiu mai înainte, în stadiul în care va obţine puterile directe dela popor şi nu numai prin delegaţii guvernelor".

Referindu-se la conferinţa dela Paris, d. Bevin a spus că nu este încă convins şi nu este dispus să accepte un punct de vedere pesimist în sensul că ceeace s'a spus la radio şi în presă în ultimele zile constitue cuvântul final. Nu există un cuvânt final până când se va ajunge la adevăratele probleme.

D. Bevin s'a ridicat împotriva rezoluţiei care cuprinde următoarele cuvinte:

„Această conferinţă recunoaşte că singura speranţă de pace durabilă constă în adoptarea internaţională a socialismului şi, regretând aparenţa continuare de către guvern a politicei tradiţionale de forţă a partidului conservator, ţine să sublinieze că acţiunea partidului laburist în politica externă este pentru sprijinirea forţelor socialiste şi antiimperialiste din lumea întreagă".

Ocupându-se de Palestina, d. Bevin a spus că este o problemă înspăimântătoare de grea. Ea este o problemă internaţională.

Cu privire la Spania, ministrul de externe a spus că dacă alte ţări nu ar fi intervenit în chestiunile interne ale Spaniei, Franco ar fi plecat.

RELAŢIILE CU UNIUNEA SOVIETICA

D. Bevin a trecut apoi la rezoluţia prin care se cere cât mai strânse relaţii cu Uniunea Sovietică. „Această rezoluţie pare foarte nevinovată, dar implică în primul rând că eu nu am arătat simpatie Uniunii Sovietice.

Socotesc că ea urmăreşte să implice acest lucru. Există oare vreun om prezent la această conferinţă care istoriceşte să fi făcut mai mult pentru apărarea revoluţiei ruse decât am făcut eu?

D. Zilliacus a spus că eu nu am încercat niciodată să discut un tratat cu Rusia. El ştie mai bine, pentrucă am prezentat un raport în această privinţă în Cameră".

Am discutat acel tratat la Moscova. Am propus să-l extindem pe 50 de ani şi Stalin a spus că va trebui să-l îndrept.

„Am discutat acel tratat la Mosconveni".

Trecând apoi la problema Germaniei, d. Bevin a spus că Franţa doreşte să despartă Ruhrul de restul Germaniei şi nu îi poate face vreo vină pentru asemenea dorinţă. Franţa a fost invadată în trei rânduri de către Germania „şi trebue să ne punem în locul lor pentru a le înţelege simţământul de nesiguranţă.

Am fost întrebat dacă voi semna tratate de pace separate, contrar deciziilor luate în cursul războiului.

Nu ştiu ce măsuri vom lua pentru a obţine tratatele de pace, dar nici o ţară nu mă va putea ţine pe veci în stare de războiu cu alte ţări.

Deşi nu mă declar pentru nici o metodă anumită, va trebui să găsim o cale. Nu putem merge mai departe în felul acesta. El nu poate fi apărat".

Spun d-lor Stalin şi Molotov: „Nu vom căuta să vă separăm. Comisia cvadripartită să meargă pretutindeni. Să comasăm cunoştinţele noastre. Adjuncţii noştri să se pună pe lucru şi să întocmească o reglementare pentru Europa centrală. Aceasta ne va da nouă, Franţei şi Rusiei siguranţa bazată pe încrederea între marii aliaţi ce au câştigat războiul.

Nu voi stărui prea mult pentru o alianţă cu Franţa sau cu puterile occidentale pentru a urmări tot timpul să nu creiez o separare în Europa.

Săptămâna viitoare, aceasta este chestiunea pe care va trebui să o rezolvăm dacă este să fie rezolvată vreodată.

REZOLUŢII APROBATE SAU RESPINSE

După cuvântarea d-lui Bevin, rezoluţia prin care se critică politica externă a guvernului a fost retrasă, iar rezoluţia privitoare la relaţiile cu Uniunea Sovietică a fost respinsă prin ridicare de mâini.

Cu 2.678.000 voturi contra 468.000 a fost respinsă rezoluţia sindicatului conducătorilor de locomotive, prin care se propune acceptarea afilierii partidului comunist britanic.

Rezoluţia prin care se cerea gu- politica internaţională a guvernului şi rezoluţia prin care guvernul era invitat să înlăture actualele piedeci din calea imigrării evreilor şi dobândirii de pământuri din Palestina au fost retrase.

Rezoluţia prin care se cere guvernului să rupă relaţiile diplomatice cu Spania lui Franco şi rezoluţia prin care se critica felul de recrutare a personalului ministerului de externe au fost respinse prin ridicare de mâini.

Rezoluţia Uniunii Naţionale a lucrătorilor generali şi municipali prin care se aduceau felicitări d-lui Bevin, a fost aprobată.

*

Bornemouth, 12 (Rador). — Comitetul executiv al partidului laburist, ales Luni, a ales Miercuri ca preşedinte al său, pe timp de un an, pe d. Phillip Baker, ministru de stat, care a fost până acum vicepreşedinte al consiliului executiv.

SĂNĂTATEA COPIILOR CEL MAI PREŢIOS TEZAUR

Dela un capăt la altul al Statelor Unite, mii de medici de dispensare examinează acum copiii care vor fi trimişi la munte sau la mare..
(Oficiul de presă a Misiunii americane)

APLICAREA IMPOZITULUI EXCEPŢIONAL PE NOTELE DE PLATĂ

Ministerul Finanţelor constată că evaziunea practicată de localurile de consum ca: restaurante, birturi, bodegi, cârciumi, baruri, pensiuni, privind aplicarea impozitului excepţional devine din ce în ce mai mare, având în vedere că neaplicarea impozitului excepţional pe notele de plată se face numai cu concursul lucrătorilor ospătari (chelneri), aduce la cunoştinţa acestora că în toate cazurile când nu vor emite note de plată şi nu vor aplica impozitul excepţional datorat, vor fi sancţionaţi solidar cu patronul localului şi obligaţi atât la plata impozitului sustras cât şi la o amendă egală cu de zece ori impozitul, plus amenda fixă dela 50.000, 1.000.000 lei.

Totodată se aduce la cunoştinţa lucrătorilor ospătari participanţi la evaziune că la cererea Ministerului Finanţelor vor putea fi suspendaţi din serviciu pe timp de cel puţin 30 zile fără preaviz sau vre'o indemnizaţie.

In consecinţă, Ministerul invită pe toţi lucrătorii ospătari să se conformeze dispoziţiunilor legii impozitului excepţional şi să nu mai dea concurs fraudei.

Un ofiţer sovietic ucis de manifestanţi la Craiova

In ziua de 9 Iunie 1946 la Craiova, în timp ce d. dr. Petru Groza, primul ministru, împărţea titlurile de proprietate ţăranilor olteni pe Stadion, în centrul oraşului, pe strada Unirii, o bandă de tineri huligani, membri ai Tineretului Naţional Ţărănist-manist au încercat o manifestaţie cu caracter provocator.

Manifestanţii erau înarmaţi cu pistoale.

Inaintând în grup pe strada Unirii şi strigând lozinci antidemocratice, grupul a început să tragă focuri de armă. Un glonţ a ucis pe ofiterul sovietic locotenent superior Petrov Alexandru Vasilievici.

După primele cercetări s'a constatat că origina acestor dezordini provine dela organizaţia manistă din Craiova, al cărei preşedinte, prof. Ilie Ion încă din ziua de 6 Iunie a chemat tineretul local să vină la o contra manifestaţie în ziua de 9 Iunie, după cum declară studentul Creţu Andrei, căruia preşedintele organizaţiei maniste îi comunicase personal aceasta.

Tânărul Virvescu Radu arestat a declarat că a chemat un număr de 10 prieteni la această manifestaţie încă din seara de 8 Iunie.

Majoritatea celor arestaţi sunt membri ai organizaţiei maniste locale.

Procesul lor urmează să fie judecat de Curtea Criminală din Craiova.

TRECEREA ARMATEI PE PICIOR DE PACE

Cum se va face reducerea efectivelor
Comunicatul ministerului de război

Ministerul de Război face cunoscut:

— Trecerea armatei pe picior de pace ca urmare firească a terminării războiului, precum şi necesitatea de a ne încadra spiritului în care Marii Aliaţi înţeleg să rezolve problema tratatelor de pace, impun reducerea efectivelor armatei române.

— Această reducere se va face prin trecerea personalului respectiv, iniţial în cadrul disponibil, apoi în rezervă, în care scop a fost întocmită o lege specială a cadrului disponibil.

TRECEREA IN CADRUL DISPONIBIL

— Pentru trecerea în cadrul disponibil, Ministerul de Război a stabilit norme care au la bază criteriile obiective de selecţionarea personalului pe baza valorii morale, intelectuale şi profesionale, aşa cum rezultă din analiza memoriului original.

— Pentru a se asigura o aplicare cât mai obiectivă a normelor, toţi ofiţerii vor fi supuşi discuţiei Consiliului Superior al Oştirei, iar subofiţerii, unei comisiuni speciale.

— Acei care s'au distins prin acte de bravură pe front vor fi exceptaţi dela normele comune, ca o recompensă a vitejiei lor.

— Ofiţerii, subofiţerii şi maeştri cari doresc, pot trece în cadrul disponibil şi după cerere, timp de 20 zile dela data publicărei Legii Cadrului Disponibil.

Spre deosebire de modul cum s'au făcut reducerile de personal în trecut, actualmente s'a depus toată grija de către factorii de conducere ai Ţării, ca Armata care a adus suprema contribuţie de jertfă pe câmpul de luptă, să se bucure de un tratament deosebit.

AVANTAGII PENTRU CEI COMPRIMAŢI

In acest scop, s'au prevăzut prin Lege, următoarele avantaje pentru ofiţerii, subofiţerii şi maeştrii militari, cari vor fi trecuţi în cadrul disponibil:

1. Timp de un an, cât durează cadrul disponibil, vor primi solda şi accesoriile cuvenite în activitate.

2. O indemnizaţie în bani, egală cu diferenţa dintre pensie şi soldă, pentru timpul ce ar mai fi avut de servit în activitate şi al cărui cuantum nu va depăşi suma de 2.500.000 lei, pentru ofiţeri şi 1.500.000 lei pentru subofiţeri.

3. Toate sporurile materiale ce eventual se vor acorda personalului din activitate.

4. Dreptul de a înainta odată cu promoţia lor, aceia care îndeplinesc condiţiunile de vechime, stagiu şi capacitate.

5. Drepturile de pensie ale gradului imediat superior, cu dispensa limitei de vârstă.

6. Acei cari nu au cel puţin 10 ani calculaţi la pensie, vor primi un spor de 5 ani la timpul servit.

7. Acei cari nu au cel puţin 10 ani calculabili la pensie, deşi nu au dreptul, după lege, la pensie, totuşi vor primi timp de 3 ani o soldă egală cu cuantumul pensiei stabilite în gradul superior pentru acei ce au minimum 10 an calculabili la pensie.

8. Dreptul de a purta uniforma militară, cu toate obligaţiunile ce decurg din aceasta.

9. Timpul petrecut în cadrul disponibil se socoteşte timp calculabil la pensie.

SITUAŢIA INVALIZILOR ŞI ACCIDENTAŢILOR

Grija pentru invalizii de războiu şi accidentaţii pe câmpul de luptă, a fost marcată prin următoarele avantaje speciale prevăzute acestora în afară de cele prevăzute de punctele 1—9:

a) Inaintarea în gradul imediat superior pe data trecerei în cadrul disponibil, ca dispensa condiţiunilor de stagiu, vechime şi capacitate.

b) Dreptul de a opta între pensia cuvenită pentru invaliditatea de războiu, calculată la procentajul de 100% sau pensia de vechime în serviciu, calculată conform Legii Generale de Pensiune.

c) Acei pensionaţi în temeiul Legii Cadrului disponibil vor primi în plus şi indemnitatea lunară de invaliditate sau accidentare.

Prin aplicarea Legii cadrului disponibil, urmează a rămâne în cadrele de activitate ale armatei, aproximativ 60% din efectivele actuale ale ofiţerilor şi subofiţerilor.

REZOLUŢIA CONGRESULUI NAŢIONAL AL STUDENŢILOR DEMOCRAŢI

La încheierea lucărilor Congresului naţional al studenţilor democraţi s'a dat cetire următoarei rezoluţii:

„Congresul naţional al studenţilor democraţi a avut loc în împrejurări deosebit de importante atât pentru ţara noastră şi poporul nostru, cât şi pentru viaţa universitară propriu zisă. A fixa aceste împrejurări precum şi legăturile nemijlocite dintre ele a fost prima sarcină a congresului.

Congresul naţional al studenţilor democraţi are loc într'un moment când în toată lumea se dă lupta pentru organizarea unei păci noi democratice, care să înlăture orice nouă aventură imperialistă. Pe plan intern acestei lupte pentru pace îi corespunde lupta pentru asigurarea unei democraţii reale, pentru reconstrucţia materială şi morală, pentu independenţa naţională. In ţara noastră s'a obţinut însemnate succese în această luptă şi cuceririle democratice ale guvernului Dr. Groza, au permis şi universităţilor din România o activitate mai intensă profesională, o preocupare constantă de a readuce „Universitatea la drepturile şi rosturile ei fireşti". (Raportul politic).

Congresul naţional al studenţilor democraţi s'a putut ţine datorită numai regimului de largă libertate instaurat în România după 6 Martie 1945. Congresul naţional al studenţilor democraţi are loc într'un moment când duşmanii păcii între popoare, duşmanii independenţei naţionale, duşmanii culturii încearcă să folosească Universitatea pentru interesele lor.

In aceste împrejurări de luptă grea şi înverşunată, Congresul naţional al studenţilor democraţi a putut înregistra realizări în acţiunea de încadrare a Universităţii pe drumul progresului şi al culturii, singurul demn de tradiţia ei.

Crearea Frontului Democrat Universitar ca principal instrument al unităţii de acţiune studenţesc, a însemnat din acest punct de vedere un moment crucial al istoriei universităţii noastre. Frontul Democrat Universitar a reînnodat firul tradiţiei de luptă democratică în Universitate, pe linia lui Gh. Lazăr, şi a elevilor săi, a lui Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu şi a celorlalţi paşoptişti, a cercurilor studenţeşti democratice şi socialiste din Universitate dinainte de primul războiu mondial, a „Uniunii Studenţilor Independenţi" şi „Vieţii Universitare" din 1925 şi Frontului Studenţesc Democrat din perioada 1935-1940.

Frontul Democrat Universitar a reuşit să preia iniţiativa în majoritatea centrelor universitare şi în special în Bucureşti dejucând manevrele celor care urmăreau să turbure bunul mers al învăţământului superior.

Frontul Democrat Universitar a folosit experienţa şi cuceririle studenţeşti ale studenţilor democraţi, care înainte de crearea sa au dus împreună sau separat aceiaşi luptă. Dar el a fost elementul de coeziune care a dat conţinut tuturor realizărilor izolate de mai înainte şi pe care le înscrie la bilanţul pozitiv al întregii studenţimi democrate.

In afară de lupta sa politică de lămurire a maselor studenţeşti şi de demascare a provocatorilor, trădători de popor, studenţimea democrată, sprijinindu-se pe F.D.U., a muncit constant pentru ridicarea nivelului de trai a studenţilor, pentru ridicarea nivelului învăţământului nostru superior, condiţii de bază ale succesului luptei politice generale pe care F.D.U. o duce. Aşa au fost înmulţite numărul locurilor în cămine şi cantine, s'au pus bazele unei activităţi rodnice la cooperativa „Solidaritatea Studenţească", s'au dus acţiuni susţinute pentru satisfacerea multor revendicări profesionale, care îmbunătăţeau studiul în şcolile noastre superioare (orariul la Politehnică, deblocarea examenelor).

Deasemenea şi pe tărâm cultural s'au pus jaloanele unei activităţi temeinice, care să asigure baza ideologică a tuturor acţiunilor studenţeşti. **Orientarea spre realităţile noastre naţionale, spre întărirea legăturilor noastre cu masele largi populare, activitatea culturală a F.D.U. s'a desfăşurat sub formele cele mai variate, dela Cercul de studii, conferinţe, revista studentului român până la echipele culturale şi excursiile din Valea Jiului şi Slănic Prahova.**

Congresul Naţional al studenţilor înregistrează cu satisfacţie aceste prime realizări, pe care le consideră ca o întărire a juştei lupte a studenţilor democraţi şi ca o garanţie a realizărilor de viitor. Dar Congresul Naţional a studenţilor democraţi constată că aceste realizări nu sunt decât un început şi că misiuni importante revin astăzi studenţilor în dubla lor calitate de cetăţeni şi studenţi.

In primul rând trebuie întărită acţiunea de demascare a fascismului şi a reacţiunii din Universitate, care caută să reînvie vechea manevră de a duce studenţimea pe drumul aventurii imperialiste folosind diversiunile antisemite şi şoviniste, pe drumul trădării naţionale în slujba revizioniştilor maghiari. Această demascare nu se poate face prin îndepărtarea studenţilor din viaţa politică a ţării ci prin ascuţirea vigilenţei patriotice a studenţimii, prin unirea ei în luptă, prin intensificarea ofensivei împotriva turburătorilor vieţii noastre universitare. Acţiunea politică împotriva huliganismului, împotriva şovinismului, trebuie întărită printr'o activitate intensă culturală care să desvăluie poziţia antiştiinţifică şi retogradă a reacţiunii şovine şi imperialiste. Acţiunea culturală va trebui îndreptată îndeosebi spre istoria noastră naţională, a cărei aprofundare va confirma poziţia noastră de luptă pentru democraţie şi frăţie între popoarele conlocuitoare. Deasemeni munca noastră culturală va trebui să ofere studenţilor orizonturi largi care să complecteze pregătirea lor profesională mai unilaterală.

Succesul definitiv însă al acţiunii noastre de democratizare a învăţământului nu poate fi asigurat decât prin reforma sa

(Continuare în pag. 2-a)

SITUAŢIA CÂMPULUI

Ingrijorarea agricultorilor, din săptămânile trecute, a început să se risipească, datorită abundenţei ploilor căzute de curând. Ele au avut darul de a îndrepta, — ce a mai fost de îndreptat —, la grâul din regiunea de secetă, dar, mai ales, au favorizat vegetaţia şi mărirea bobului, acolo unde ploile au căzut şi mai înainte, astfel că mulţi agricultori spun că o asemenea recoltă, cu pai de un metru jumătate, de mulţi ani nu s'a mai văzut. Există chiar teama ca să nu cadă grâul, din cauza greutăţii bobului.

Dacă această situaţie neegală dela regiune la regiune, în ce priveşte cerealele păioase, dă oarecari îndoieli asupra rezultatului general al producţiei, în schimb situaţia porumbului este dintre cele mai satisfăcătoare.

Semănate, înainte sau după sărbători, cu sacrificii mari din partea tuturor, porumburile au găsit în multe părţi umezeala şi căldura necesare, atât la răsăritul boabelor cât şi la desvoltarea ulterioară, aşa că astăzi câmpurile sunt de toată frumuseţea, întrecând cu mult vegetaţia din anii normali, la aceiaş epocă.

O altă împrejurare adaugă noui perspective de bună desvoltare a porumbului. Seceta de anul trecut ca şi cea parţială de anul acesta, au avut darul să încetinească şi chiar să oprească cu desăvârşire desvoltarea buruienilor, cari sunt marea calamitate a culturilor de porumb, luându-le din putere, atunci când au nevoie mai multă de desvoltare. De aceia şi praşila, ori cât de superficială şi de incomplet ar fi făcută, — şi se ştie că pentru plugari sarcina aceasta e plictisitoare, căutând să scape cât mai uşor de ea, — zic praşila aceasta, chiar defectuoasă, a folosit porumbului mai mult ca în alţi ani, ploioşi la epoca ei, tocmai pentru că pământul n'a fost îmburuienat, rămânând ca toată umezeala, multpuţină cât s'a găsit, ca şi hrana pământului, să fie trasă numai de planta cultivată.

Cazuri de acestea sunt rare în cultura porumbului şi, fireşte, ele sunt de natură să întărească convingerea în bunii sorţi ai viitoarei recolte.

Chiar practicile ancestrale, cum e răritatul, obicinuit în Câmpia Munteniei, unde semănatul se face în rânduri, cu maşina, cu parul sau în cuiburi, răritat care e condamnat de ştiinţa agricolă, pentru că acoperă buruiana în loc s'o distrugă, în anul acesta îşi găseşte îndreptăţirea, tocmai prin lipsa buruienilor în culturile de porumb.

Dar să nu se cadă în extrema cealaltă: dacă nu sunt prea multe buruieni, porumbul să rămână nelucrat. Plugarul înclină repede să scape de o muncă, ale cărei perspective nu le poate întrezări imediat. Trebuie să se ştie că praşila n'are numai darul de a stârpi buruienile, ci, prin mobilizarea pământului, se favorizează aerisirea rădăcinilor şi se păstrează umiditatea din sol, ca o rezervă pentru eventuala lipsă de ploaie în epoca fecundaţiei.

In definitiv, sunt semne ce ne bucură şi ne dă încredere în zile mai bune. Rămâne ca această perspectivă favorabilă să-şi găsească îndreptăţirea şi după formarea bobului, cu care să se compenseze truda de toate zilele a agricultorului, urmându-i grija de valorificare şi de alte prevederi necesare.

Prof. ERNEST GRINŢESCU